Senyal dèbil

Per Isidre Ferré el dl., 27/07/2020 - 07:00

Vam arribar a la casa familiar, al Penedès, i l'aparell de televisió no funcionava. ¿Era el televisor, l'antena, potser el fil...? Vam començar a fer provatures i ens vam adonar que en un requadre petit en un racó de la pantalla hi deia: "Senyal dèbil". Ho havíem trobat!: s'havia espatllat l'amplificador del senyal de l'antena. La reparació, per tant, era ben senzilla: tot just canviar una caixa. Una caixa menuda, aparentment insignificant, però que desenvolupa una funció essencial: augmenta la sensibilitat d'allò que recull l'antena per fer-la prou intensa perquè puguem percebre'n la imatge en la pantalla.

Un dels trets que ens caracteritza és allò que, enmig del brogit i el soroll, som capaços de percebre. Envoltats com estem de mitjans de comunicació convencionals, mitjans de nova fornada i xarxes socials, rebem una gran quantitat d'informació que pot fer-nos poc sensibles a certes menes de fenòmens, accions o actituds, que tant succeeixen a l'altra banda del món com a la nostra ciutat. Com si ens n'arribés un senyal dèbil, no prou amplificat.

Evidentment, és propi del cristià, entre altres, donar veu a aquells que no en tenen, és a dir, amplificar el senyal de realitats marginals o doloroses, heroiques o santes que succeeixen arreu. Només aleshores hi serem sensibles i les podrem percebre i fer-les significatives enmig del soroll ambiental. Per això és fonamental que existeixin canals de comunicació de cor cristià: no tan sols per fer sentir la veu pròpia, sinó sobretot per fer visible qui no té plataformes des d'on fer-se escoltar.

I és ben senzill, al capdavall: tot just parar atenció a l'amplificador del senyal...